

לולהיט וללהיט

חדרה להודו

מי אינו זוכר כיצד השתחו החיפושיות לרגליו של המהרישי ההודי, וכיצד השכימו לפיתחו, כדי לשמוע מפיו את רזי תורת

רינגו הכופלא

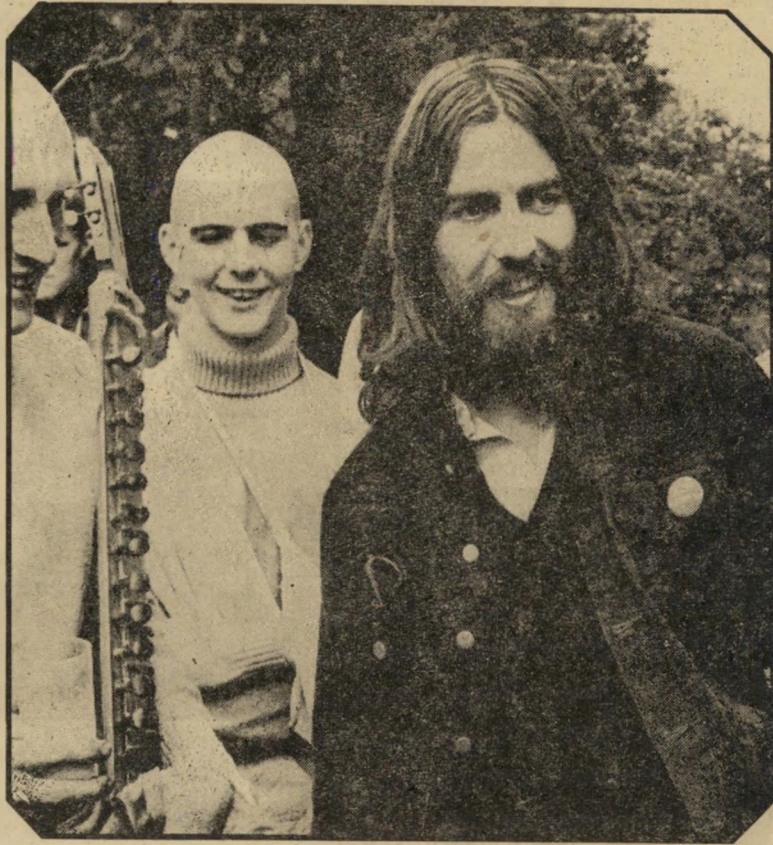
צעיר מגודל שיער ומשופם עומד, ב" בוקר לונדוני אפור, ליד מזרקה מים, ומצחצח את שיניו. לפתע ניגש אליו ג'נטלמן אנגלי מכובד, ושואל: "אולי תרצה לזכות בירושת המיליונים שלי?" הצעיר נבוך, "למה לא?" הוא משיב בשאלה, "אבל מה אני צריך לעשות בשביל זה?" הג'נטלמן האנגלי מניף את מטרייתו הסגורה, תוקע אותה בין אבני המרצפת ומשיב: "תעזור לי ל- שכנע אנשים שונים לנטוש את מקצו- עותיהם..."

סצינה מוזרה כזו אמנם מתרחשת, ב" סרט. זהו סרטם החדש של פיטר סלרס ורינגו סטאר, "הנוצרי המופלא", ש" יועלה בימים הקרובים בהקרנת הבכורה בלונדון, בניכוחות הנסיכה מרגרט. רינגו מגלם בסרט תפקיד של ביטניק חסר בית, המסתובב ברחובות וישן על גבי ספסלים בגנים הציבוריים. עד ש- הוא פוגש, בוקר אחר, בג'נטלמן אני- גלי, יאנגמן גראנד (פיטר סלרס), שהוא האיש העשיר ביותר בעולם, המציע ל- רינגו לרשת את המיליונים שלו.

רינגו ב"הנוצרי המופלא"

ואז מתחילים השניים בסידרת הר- פתקאות משעשעות. באחד המיקרים הם ניגשים לפקח-חנייה, שזה עתה רשם דו"ח למוכנית, ומציעים לו לאכול את הדו"ח, תמורת 50 אלף לירות סטרי לינגו. הפקח עושה זאת ברצון ומציע למטיבו לאכול גם את העיפרון, תמורת עוד 40 אלף לירות. מוסרי-השכל של הסרט: העולם מלא הזדמנויות להתעשר, כל מה שעליך לע- שות — זה להעז ולנצל אותו.

ג'ורג' הריסון וקרחי "ראדה קרישנה"

השיר ששינה את מעמדו של ג'ורג' בקרב שלושת עמיתיו היה משהו, שהוקלט גם על גבי מאריך-הנגן החדש של הלהקה, דרך אבן. משך כל הזמן הרגשתי את השיר הזה מסתובב בראשי, הבעיה הייתה רק איך להוציא אותו משם, מסביר ג'ורג'. זה בדיוק כמו שדונובן אמר כעם: השירים מסתובבים סביבך כיתושים. צריך רק להר- שיט יד ולתפוס אחד מהם. בכך עזרה לי השראתה של דת ראדה קרישנה.

להקליט לפני שיתנדף

"הרבה באו ואמרו לי כי הפזמון משהו, הוא הפזמון הטוב ביותר שכתבתי אי פעם. אינני יודע אם הם צודקים, או לא. אבל עצם הדבר מחמיא לי. היתה לי תקופה, לפני שנתיים בערך, בה האמנתי שכל העולם הוא שיר אחד גדול. כל מספט ששמעתי מפיו של מישהו, נשמע לי כהתחלה, או כנושא של שיר. בהדרגה חדרה למוחי ההכרה שבעצם יש בזה הרבה מן האמת. שכל אדם, יכול בעצם, לכתוב שיר, בתנאי שהוא יקדיש את כל כוחו לעניין זה. אני עשיתי זאת — והצלחתי.

"מה שמפריע לי, עדיין, לכתוב יותר שירים, זה העדר אולפן פרטי משלי. אני חושב להקים אולפן כזה בהקדם, ברגע שאעבור לדירתי החדשה. אם יהיה לי אול- פן בבית — אוכל להכנס אליו בכל רגע בו יצוץ משהו במוחי, ולהקליט אותו בטרם יתנדף. אני שונא את כל הכאביראש הזה עם הזמנת שעתי-הקלטה באולפן. הריצות וההגבלות בזמן — מוציאות את כל החשק לעשות משהו..."

כותל הכחובות של "הכוכבים הכחולים"

משנה שם — משנה מזל. זה היה המנטו של הכוכבים הכחולים, כאשר החליטו, לפני כשבועיים, לשנות את שם המועדון בו הו- פיעו באחרונה, מהמשקשקים לפיפר. אבל העבודה החלה דווקא בחוסר מזל. כדי לשנות את אופיו של המועדון, לא מספיק לשנות רק את שמו. יש לשנות גם את פרצופו וקרביו. לכן נטלו חברי הלהקה שני מיכלים של צבע, אדום ושחור, והחליטו לצבוע את קירותיו הפנימיים של המקום. הם כוסו בשכבת צבע חדשה — פרט לקיר אחד. "זהו קיר הכתובות", מסביר ראש הלהקה, דני אנג'ל. כשקיבלו את המועדון, היו כל הקירות השחורים מכוסים כתובות, שהחברה היו חרוטים בהם. כל מיני הצה- רות אהבה, רכילויות ומספרי טלפון. החלטנו לצבוע מחדש את הקירות, פרט לאחד, שימ-

שיך לשמש קיר-וידיאו לאהבות נכזבות... את השם פיפר "שאלו" הכוכבים הכחולים משמו של דיסקוסק איטלקי, בו הופיעו לפני שנתיים, כאשר קיימו סבוב הופעות ברומא. "זה היה מועדון עצום, נוכח דני. על הקיר האחורי של הבמה הייתה מוצמדת, לשם תפאורה, וספה חדשה ומנריקה. אנדי- נו נסתפק בגלגלים של אופניים..." חרף השניים בפרצופו של המועדון, לא ישתנה סגנונם של הכוכבים הכחולים. הם ימשיכו להיות להקת-פופ עליוה, ואין להם כל כוונות לעבור לשסח שירי-הנשמה והי- מתחרת. "הקהל רוצה 90. זה מה שניתן לנו. אחרי הכל הקהל הוא שמחזיק אותנו, ואנחנו לא רוצים שיקרה לנו מה שקרה לצירציליים. הם נדבקו במוסיקת המחחרת, ועכשיו אין להם קהל..."

